

C. Ravn: Efter at nu den høitærede Minister har givet os sit Ord paa, at han ikke bygger Kunstmuseet, saafremt han faar den Bevilling, Flertallet her har foreslaaet, saa at han altsaa ikke vil have baade i Pose og Sæf, men vil notes med Sækken og lade Posen ligge, tager jeg mine Vædringsforslag under Nr. 1 og 2 tilbage.

Formanden (Høgsbro): De af det ærede Medlem stillede Vædringsforslag under Nr. 1 og 2 ville saaledes blive tagne tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager dem? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Berg: Jeg agter at stemme imod Lovforslagets endelige Vedtagelse. Der blev af den ærede Ordfører rettet det Spørgsmaal til Ministeren, om Bevillingen til et Kunstmuseum ikke maatte anses som bortfalden i denne Samling. Havde der staaet, om Ministeriet for sit Vedkommende ikke vilde betragte det som bortfaldet, men det er ekskludert rettet til Ministeren, om Bevillingen er bortfalden, og set i Belysning af den nuværende Situation betyde de dette, om Ministeren ikke vil undlade provisorisk at opføre Kunstmuseet, naar han faar en Betaling for denne Undblæfelse af 1 Mill. Kr. til Universitetsbygninger — som han ligeledes provisorisk opfører. Tidligere har jeg altid været af den Mening, at det var Ministrene, der bad om Bevillinger og maatte stoppe op, naar Thingene eller et af Thingene sagde Nei. Nu synes det Omvendte at være Tilfældet, at det ikke er Ministeren, der beder om en Bevilling, men Thinget, der beder Ministeren om at undlade at udføre de og de Foranstaltninger, hvortil dette Thing allerede har negtet sin Bistand, negtet Bevilling, saa at han, naar han vil gjøre dette, skal faae Erstatning derfor paa anden Maade. Jeg vilde langt hellere se, at Regjeringen paa alle Omraader fører sine Forretninger rent absolutistisk paa sit eget Ansvar, end at vi ved den Slags Bevillingsmanøvrer og den Slags Beslutninger endog blot delvis tage Ansvaret for det Regimente, der føres her i Landet. Af de Grunde stemmer jeg imod Lovforslaget.

Ordføreren (Pingle): Det gjør mig ondt, at det blev negtet det ærede Medlem for Rolding (Berg) at fremføre sit Vædringsforslag. Jeg saae jo, at der her var en Leilighed for ham til at gribe et Motiv for sin musikalske Eiendommelighed; men han har jo vidst at finde et lignende Motiv ogsaa paa dette Omraade ved at opfatte Forhol-

dene, som de nu have udviklet sig i dette Dieblit for Thingets Dine, paa en saadan Maade, som han nys fremførte. Det vil sige, jeg misunder ham hverken det musikalske Talent eller det Talent til at gribe Leiligheden i Tide og Utide, som han synes at være i Besiddelse af og ogsaa her synes at have givet et Exempel paa. Jeg tror, at denne Sag er en Sag, som ligger fjernt fra den store Politik. Jeg tror, at vi i dette Dieblit, saa at sige, bevæge os paa fredlyst Territorium, og jeg tror, at Thinget med stor Rolighed kan forny den Bevilling, som det tilstod ved 2den Behandling. Jeg opfordrer Thinget til at blive sin forrige Afstemning tro.

Berg: Denne Opfordring er ganske vist ufornudden efter Thingets Fysiognomi; men det er ligesaa vist fornuddent, at jeg, hvor unyttig det end synes at være, benytter Leiligheden til at hævde overfor det nuværende Følleshing, hvorledes Stillingen er, og hvorledes den grundlovmæssig burde være. Det ærede Medlem tror, at vi hde en Bevilling til Ministeriet paa 970,000 Kr.; men det er hverken en Tillægsbevilling eller en Finantslov, vi hde; thi hvis det var saa, vilde jeg stemme derimod til det nuværende Ministerium; men dette er stikende at overlade Ministeriet at udføre en Foranstaltning til en Million Kroner imod dette Things Billigelse, og det sker under Forudsætning af, at Ministeriet vil være saa naadigt at lade være provisorisk at udføre Foranstaltninger, hvortil vi have negtet Pengene. Det er dog imidlertid slet ikke Noget at takke Ministeren for, at han lader være at udføre dette. Kunstmuseet er jo bortfaldet efter Thingets Beslutning. Det beror paa Thinget, om det vil tage det op, ellers falder det bort — og saa stiger den ærede Ordfører: Naar Ministeren ikke vil bygge Kunstmuseet — uagtet det er negtet her — saa vil man bevilge en Million Kroner! Jeg havde aldrig troet, at vi i Alten Hundrede og Firsferne skulde komme til en saadan Behandling af vor Bevillingsret, men jeg har rigtignok heller aldrig tænkt, at vi nogeninde skulde faae en Regjering, der paa sin Side tumlede saaledes med Grundlovens Bestemmelse om Bevillingsretten, og ligesaa lidt har jeg ventet, at vi fra Ordførere her skulde høre en saadan Forklaring, at en Afstemning over en Million til dette Ministerium, dette skulde være neutral Grund. Dette stiger man overfor en Regjering, der for nylig under sin Ledelse fra Landstinget har ført herved til os en Finantslov, som giver Millioner ud over det, som ærede Medlemmer have